

بررسی اثرات تنش‌زدایی در افراد مبتلا به فلج مغزی اسپاتیک

استاد راهنما: دکتر محمود منصور

استادان مشاور: دکتر پریخ دادستان و دکتر زهره سرمد

پژوهشگر: رویا زیب ارزانی / رشته کودکان استثنایی

دانشکده علوم تربیتی: سال ۱۳۷۲

به منظور بررسی اثرات روش تنش‌زدایی تدریجی تعدیل یافته جکوبسن بر افراد مبتلا به فلج مغزی اسپاستیک، ۱۴ دانش‌آموز مبتلا به فلج مغزی اسپاستیک از بین ۴۳ دانش‌آموز مبتلا به فلج مغزی اسپاستیک مدرسه استثنایی توان خواهان انتخاب شدند. این دانش‌آموزان واجد نگهداری ذهنی طول و سطح بودند، سپس تست مهارت دستی استرومبرگ در مورد آنها اجرا شد و پس از آن آزمودنی‌ها همتاسازی شدند و به طور تصادفی به دو گروه گواه و آزمایش تقسیم گردیدند. در گروه آزمایش تمرین‌های تنش‌زدایی به مدت ۳۲ جلسه (حدود دو ماه) انجام شد در حالی که گروه گواه از انجام این تمرین‌ها محروم بودند، سپس تست مهارت دستی استرومبرگ مجدداً در هر دو گروه اجرا شد. مقایسه تفاوت بین میانگین‌های دو گروه گواه و آزمایش در موقعیت پس‌آزمون نشان داد که دقت و سرعت عمل آزمودنی‌های گروه آزمایش نسبت به گروه گواه به طور معنی‌داری افزایش یافته است. افزون‌براین گزارش‌های ارائه شده توسط آزمودنی‌ها، معلمان، والدین و مشاهدات بالینی نیز حاکی از اثرات مفید تمرین‌های تنش‌زدایی تدریجی بر افراد مبتلا به فلج اسپاستیک بود.